

สิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยเอดส์

สิทธิมนุษยชนของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์

1. สิทธิในความเป็นส่วนตัว (The Right to Privacy)

มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิในการดำเนินชีวิตของตนเอง โดยปราศจากการสอดแทรกหรือขัดขวางจากสิ่งหนึ่งสิ่งใด ต้องไม่บังคับให้บุคคลเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการติดเชื้อโรคเอดส์

ต้องไม่บังคับให้บุคคลรับการตรวจรับการตรวจเฉพาะ หรือการตรวจแอบแฝงใดๆ ที่ซึ่งบ่งถึงภาวะของการติดเชื้อโรคเอดส์ ห้ามระบุหรือเปิดเผยชื่อบุคคลพร้อมกับสถานภาพของการติดเชื้อโรคเอดส์ต่อบุคคลที่สาม หรือแม้แต่การสอบถามเป็นการส่วนตัวรวมทั้งการเปิดเผยต่อสาธารณะทางสื่อมวลชน

ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของบุคคลทุกอย่างต้องถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และเป็นความลับ การเปิดเผยข้อมูล จะต้องได้รับความยินยอม โดยความสมัครใจของบุคคลนั้นหลังจากที่บุคคลนั้นได้รับรู้รับทราบ

2. สิทธิในการไปไหนมาไหนและความปลอดภัย สิทธิในการย้ายถิ่นฐาน Right to Liberty and Security / Freedom of Movement)

สิทธิในการไปไหนมาไหนและความปลอดภัย สิทธิในการย้ายถิ่นฐาน รวมถึงสิทธิในการต่อต้านมาตรการการแบ่งแยก การกักกัน หรือการโดดเดี่ยว ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ บุคคลมีสิทธิในการต่อต้านการสอดส่อง จับกุมหน่วงเหนี่ยวผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ นอกจากนี้บุคคลมีสิทธิในการ

ต่อต้านการจำกัดการย้ายถิ่นฐานภายในประเทศและต่างประเทศ ด้วยเหตุผลด้านสุขภาพหรือสงสัยในสถานภาพของการติดเชื้อเอดส์ หรือเพราะเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ควรมีกฎหมายในการประกันและปกป้องผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์จากการถูกละเมิดสิทธิเหล่านี้

3. ความเป็นอิสระจากการปฏิบัติ หรือการลงโทษอย่างไร้มนุษยธรรม และต่ำทราม (Freedom from Inhuman and Degrading Treatment of Punishment)

มาตรการทุกอย่างในการป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์ต้องไม่เป็นการปฏิบัติ หรือการลงโทษอย่างไร้มนุษยธรรมและต่ำทราม นอกจากนี้รัฐต้องถือเป็นพันธะในการปกป้องผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยโรคเอดส์ จากการถูกสบประมาท หรือถูกเหยียดหยามในเกียรติศักดิ์ ความเป็นมนุษย์ รัฐต้องไม่ริเริ่มและไม่สนับสนุนในการออกกฎหมายใดๆ ที่ละเลยหรือละเว้นสิทธิอันนี้ รัฐต้องเอาผิดกับ ผู้ที่ละเมิดสิทธิของผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยโรคเอดส์ หากรัฐเพิกเฉย ก็เท่ากับยินยอมให้เกิดการเยาะเย้ย การประจาน การโดดเดี่ยว การแบ่งแยกต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ รวมทั้งผู้ที่ต้องสงสัยว่าติดโรคเอดส์ และผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

4. สิทธิในการทำงาน (Right to Work)

ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ยังสามารถทำงานได้ มีสิทธิในการทำงาน รวมถึงสิทธิของความเท่าเทียมกันในโอกาส ของการจ้างงาน ความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่ การใช้สิ่งของสาธารณะในที่ทำงานร่วมกัน การสนับสนุนในหน้าที่การงาน ตลอดจนสิทธิในการจัดตั้งหรือเข้าร่วมสหภาพ หรือองค์กรผู้ใช้แรงงาน และต้องไม่ถูกกีดกันหรือแบ่งแยกด้วยวิธีการหรือรูปแบบใดๆ ในที่ทำงาน

5. สิทธิในการศึกษา (Right to Education)

ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์มีโอกาสที่จะเข้าถึง และได้รับประโยชน์ จากการจัดการด้านการศึกษา รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษา ทั้งสถาบันการศึกษาของรัฐ และเอกชน ตลอดจนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษานอกสถานศึกษา และการศึกษาต่อเนื่อง ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้ที่ต้องสงสัยว่าจะติดเชื้อโรคเอดส์ หรือกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์มีสิทธิในการศึกษาโดยไม่ถูกปฏิเสธ หรือลิดรอนสิทธิ หรือตั้งข้อจำกัดใดๆ ทั้งสิ้น

ในสถาบันการศึกษาทุกแห่งผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยโรคเอดส์ จะต้องได้รับการปฏิบัติ ด้วยกฎและระเบียบเดียวกันกับผู้อื่น โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

6. สิทธิด้านสวัสดิการ และการให้บริการทางสังคม (Right to Social Security and Services)

ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ ต้องได้รับการ ประกันว่า จะได้รับการบริการสาธารณะ รวมทั้งการบริการทางสาธารณสุข รวมทั้งการบริการทางสาธารณสุขและการแพทย์อย่างเท่าเทียมกับผู้อื่น โดยไม่ถูกปฏิเสธ หรือลิดรอนหรือตั้งข้อจำกัดเว้นเสียแต่จะมีหลักฐานทางการแพทย์ยืนยันด้วยความเป็นเหตุเป็นผล และเป็นวิทยาศาสตร์

7. สิทธิในการได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย อย่างเท่าเทียมกัน (Right to Equal Protection of the Law)

รัฐจะต้องจัดให้มีมาตรการ และโครงสร้างในการ บริหารจัดการเอื้ออำนวย ให้ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งปกป้องมิให้เกิดการกีดกันผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยโรคเอดส์รัฐต้องออกกฎหมายป้องปราม และปราบปรามการปฏิบัติใดๆ โดยหน่วยงานของรัฐและ หน่วยงานเอกชน อันเป็นการกีดกันต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์

8. สิทธิในการสมรส และการมีครอบครัว (Right to Marriage and Family Life)

หญิงและชายผู้ที่มีอายุถึงข้อกำหนดตามกฎหมายมีสิทธิ ที่จะสมรสและมีครอบครัว แม้ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วย โรคเอดส์ รวมทั้งมีสิทธิในการเสริมสร้าง และมีสัมพันธภาพต่อกันและกันมีสิทธิในการสืบสายโลหิต และได้รับการยอมรับและ เคารพในพฤติกรรมส่วนบุคคล

9. สิทธิการรับการรักษาและดูแล (Right to Treatment and Care)

ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ทุกคน มีสิทธิจะได้รับการดูแลรักษาทางการแพทย์ด้วยมาตรฐานที่ดีและเหมาะสม รวมทั้งการให้บริการปรึกษาและการสนับสนุนอื่นโดยปราศจากการกีดกัน ไม่ใช่เงื่อนไขทางการเงินของบุคคลเป็นตัวชี้วัด หรือบ่งถึงมาตรฐานการให้บริการ ประชาชนต้องได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับธรรมชาติวิทยา ของโรคเอดส์และการแพร่กระจายของโรคเอดส์ โดยรัฐเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ชัดเจน ทันสมัยข้อมูลข่าวสารที่น่าเสนอ ต้องไม่เป็นเรื่องทำให้เกิดความหวั่นไหว หรือเกิดความตื่นตระหนกทางศีลธรรมและ ขนบธรรมเนียมของสังคม

10. สิทธิในการกำหนดชีวิตของตนเองของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ (Right to Self-Determination of Affected Groups)

รัฐต้องสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มผู้เสียเปรียบทางสังคม และผู้ที่ถูกสังคมตราหน้า โดยเฉพาะกลุ่มผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ กลุ่มผู้หญิง กลุ่มโสเภณี กลุ่มผู้ติดยาเสพติด ชนิดฉีดเข้าเส้น กลุ่มชายรักร่วมเพศ รัฐพึงส่งเสริมให้กลุ่มจัดตั้งเหล่านี้มีศักยภาพในการตัดสินใจ และกำหนดชีวิตของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยความสมัครใจดำรงชีวิตอย่างมีเกียรติศักดิ์ของความเป็นมนุษย์

รัฐพึงเสริมสร้างและกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศของความสมานฉันท์ในสังคม ให้โอกาสผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์มีส่วนร่วมและตัดสินใจ ในการกำหนดชีวิตของตนเองไม่ว่าจะเป็น เรื่องทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม หรือสังคม